

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 9.12.2010
KOM(2010) 728 slutlig

2010/0362 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller avtalsvillkor inom
sektorn för mjölk och mjölkprodukter**

MOTIVERING

Efter besluten i samband med hälsokontrollen i november 2008 gick mjölksektorn igenom en svår kris när efterfrågan på mejeriprodukter minskade efter en kraftig pristopp under 2007. Krisen kunde bemötas med hjälp av skyddsnsämsinstrumenten, som visade sig vara effektiva, men krisen visade också på vissa brister i mjölksektorns marknadsinriktning. Kommissionsledamoten med ansvar för jordbruk och landsbygdsutveckling beslutade därför att en högnivågrupp av sakkunniga för mjölk (*högnivågruppen*) skulle inrättas, för att arbeta med ett regelverk som skulle införas på medellång och lång sikt i syfte att bidra till en stabilisering av marknaden och producenternas inkomster. Regelverket skulle dessutom syfta till att öka insynen och samtidigt ta hänsyn till resultatet av hälsokontrollen. Högnivågruppen höll tio möten från oktober 2009 till juni 2010 och lämnade den 15 juni 2010 en rapport med sju rekommendationer.

Högnivågruppen har gjort en grundlig utvärdering av alla de frågor och aspekter som förslaget är avsett att omfatta. Högnivågruppen bestod av företrädare för alla EU-medlemsstater. Kommissionens generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling var ordförande för gruppen och en observatör från Europaparlamentets sekretariat deltog också. Gruppen tog emot muntliga och skriftliga synpunkter från stora europeiska intressentgrupper i mejeriförsörjningskedjan: Organisationen för jordbrukets näringslivsorganisationer i Europeiska unionen – Allmänna sammanslutningen för jordbrukssamarbetet (Copa-Cogeca), European Milk Board, European Coordination Via Campesina (båda företräder jordbrukare), European Dairy Association (den europeiska mejeriföreningen), Eucolait (mejerihandlare), Eurocommerce (återförsäljare) och den europeiska konsumentorganisationen (BEUC). Dessutom fick högnivågruppen in bidrag från inbjudna akademiska sakkunniga, företrädare för tredjeländer (USA, Nya Zeeland, Australien och Schweiz), nationella konkurrensmyndigheter samt kommissionens avdelningar (GD Konkurrens och GD Jordbruk). En konferens för mejerisektorns intressenter anordnades också den 26 mars 2010 där fler aktörer i försörjningskedjan fick möjlighet att uttrycka sina åsikter.

Högnivågruppens rapport och rekommendationer granskades av rådet och ordförandeskapets slutsatser antogs den 27 september 2010. I slutsatserna uppmanas kommissionen att före årets slut lämna svar på högnivågruppens tre första rekommendationer (avtalsvillkor, producenters förhandlingsposition och branschorganisationer) och snabbt besvara högnivågruppens rekommendation om insyn.

En av de viktigaste aspekterna av högnivågruppens arbete gällde områden som berör marknadsstruktur och aktörer: avtalsvillkor, förhandlingsposition, producentorganisationer och branschorganisationer. Den nuvarande marknadsstrukturen ledde till att mjölkkrisens effekter förvärrades avsevärt under 2009, vilket avspeglar det faktum att reformprocessen inleddes betydligt senare för mejerisektorn än för andra sektorer – egentligen först 2003. Eftersom det sedan länge har funnits fasta kvoter och höga institutionella priser har det i praktiken funnits en garanterad avsättning för mejerivaror. Detta har skapat en oflexibel marknad, där den strukturella anpassningen ofta har varit begränsad. Aktörer i produktionskedjan har inte varit motiverade att svara på signaler från marknaden, däribland prisförändringar, och incitamenten för innovation eller produktivitetsvinster har varit små. Mejerireformen bör avspegla reformerna inom andra sektorer, som har syftat till en mycket större marknadsinriktning och ”frihet att bedriva jordbruk”. Detta bör leda till effektivitetsvinster och göra det möjligt för EU-sektorn att utnyttja möjligheter på marknaden både inom och utanför EU.

Ett antal åtgärder förefaller nödvändiga på medellång sikt inför och efter det att kvotsystemet upphör. Marknadsstrukturen varierar kraftigt inom och mellan medlemsstaterna, men koncentrationen av försörjningen är ofta mycket lägre än koncentrationen på förädlingsnivå. Detta leder till skillnader i förhandlingsposition mellan dessa nivåer. Det finns också en bristande flexibilitet på marknaden, där jordbrukarna inte har så stora möjligheter att välja mejeri (eller ens transportörer av den obehandlade mjölken). Dessa faktorer kan leda till att tillgången inte alls anpassas till efterfrågan och till att otillbörliga affärsmetoder används. Framför allt vet jordbrukarna ofta inte vilket pris de kommer att få för sin mjölk när de levererar den (priset fastställs ofta långt senare av mejeriet på grundval av faktorer som ligger helt utanför jordbrukarens kontroll). För mejerierna å andra sidan är den volym som levereras inte alltid välplanerad. Fördelningen av förädlingsvärdet i kedjan är inte balanserad, särskilt inte för jordbrukarna, och prisöverföringen är ett stort problem utmed kedjan.

Ett centralt problem verkar vara förhållandet mellan jordbrukarna och bearbetningsföretagen, varför lösningar för att förbättra läget bör inriktas på detta. Förslaget innebär att frivilliga skriftliga avtal utarbetas i förväg för en jordbrukares leveranser av obehandlad mjölk till ett mejeri. Dessa avtal skulle omfatta centrala aspekter som pris, tidpunkter och volymer för leveranserna, samt avtalets varaktighet. För att ta hänsyn till de särskilda egenskaperna hos kooperativ och för att inte i onödan gripa in i de nuvarande strukturerna skulle kooperativ inte behöva ha avtal, under förutsättning att deras stadgar innehåller regler med samma syfte.

För att jämna ut förhandlingspositionerna föreslås också att jordbrukare ska tillåtas att föra kollektiva förhandlingar via producentorganisationer om dessa avtalsvillkor, inklusive pris. Detta tillåts i viss omfattning i den nuvarande konkurrenslagstiftningen, men möjligheterna är begränsade när det saknas gemensamma bearbetningsanläggningar och det finns en viss brist på rättslig säkerhet. Förslaget skapar en rättslig grund i jordbrukslagstiftningen för detta. För att vågskålen inte ska väga över för långt åt andra hållet föreslås en storleksbegränsning som inte berör mejerikooperativ så länge de består av en vertikal integration av jordbrukare och bearbetningsanläggningar.

Ytterligare en fråga som togs upp av högnivågruppen är rollen för sektorns branschorganisationer. Till skillnad från producentorganisationerna, som enbart omfattar jordbrukare, täcker dessa organisationer hela försörjningskedjan: jordbrukare, bearbetningsföretag, distributörer och återförsäljare. De skulle kunna få stor betydelse för forskning, kvalitetsförbättring, marknadsföring och spridning av bästa produktions- och bearbetningsmetoder. Det finns sådana branschorganisationer i några medlemsstater i dag och de uppfyller denna roll samtidigt som EU-lagstiftningen följs. Dessutom föreskrivs sådana åtgärder i särskilda EU-regler inom sektorer som exempelvis frukt och grönsaker, med förbehåll för begränsningar och ofta med granskning av kommissionen. Vi föreslår att bestämmelserna om mål för offentliga fasta anbud inom frukt- och grönsakssektorn ska tillämpas på mejerisektorn, med lämpliga anpassningar, så att allvarliga konkurrensbegränsningar (däribland prisbindning och uppdelning av marknader) fortfarande utesluts och de berörda avtalen överlämnas till kommissionen för godkännande.

Dessa bestämmelser skulle bidra till att stärka kunskapen och insynen i produktion och marknad, bland annat genom att offentliggöra statistiska uppgifter om priser, volymer och om giltighetstiden för avtal om leveranser av obehandlad mjölk som har ingåtts, och genom att tillhandahålla analyser av potentiell framtida marknadsutveckling på regional eller nationell nivå.

Kommissionen behöver också regelbundet informeras om volymerna av levererad obehandlad mjölk för att förbättra kunskapen om produktionen och följa marknadsutvecklingen.

För att ytterligare förbättra insynen kommer gemensamma möten med sakkunniga i förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna och rådgivande gruppen för mjölk att arrangeras. Syftet är att bedöma marknadssituationen och utsikterna i avsikt att öka medvetenheten och se till att de som är verksamma inom mejerikedjan får ökat ansvar för att ta större hänsyn till marknadssignaler och anpassa utbudet till efterfrågan.

I detta förslag behandlas alla fyra komponenter: avtalsvillkor, producenternas förhandlingsposition, branschorganisationer och insyn i den mån de innebär att nuvarande bestämmelser måste ändras.

Dessa lösningar är långtgående och även om de är motiverade av den rådande marknadssituationen och strukturen, bör de vara tillfälliga och bli föremål för översyn. Förslaget bör endast tillämpas under den period som mjölkproducenterna behöver för att anpassa sig till att produktionskvoterna upphört och för att förbättra sin organisation till en ökad marknadsorientering. Halvtidsöversynen bör framför allt undersöka hur de föreslagna bestämmelserna har fungerat, om de bör fortsätta att tillämpas under resten av perioden och hur jordbrukare kan uppmuntras att ingå gemensamma produktionsavtal.

Förslaget bygger på fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 42 första stycket och artikel 43.2.

Åtgärder på EU-nivå är befogade eftersom det krävs åtgärder för att säkra ett enhetligt genomförande i hela EU så att målen för den gemensamma jordbrukspolitiken uppnås, samtidigt som man upprätthåller en effektiv konkurrens på mejerimarknaden och garanterar den inre marknads funktion. Detta gäller särskilt i fråga om tillämpningen av EU:s konkurrenslagstiftning – som är EU:s exklusiva behörighet – på den gemensamma jordbrukspolitiken. Med hänsyn till de varierande situationerna inom EU ifråga om avtalslagstiftning måste medlemsstaterna fortfarande själva avgöra huruvida vissa delar av förslaget (avtal) ska vara obligatoriska.

EU:s konkurrenslagstiftning är en exklusiv behörighet för EU och enskilda medlemsstater får därför inte ändra dess tillämpning på den gemensamma jordbrukspolitiken. Detta kan endast göras inom ramen för artikel 42 i EUF-fördraget. När det gäller avtalsvillkor lämnar förslaget stort utrymme för medlemsstaternas egna bedömningar. Vissa miniminormer måste dock fastställas för att den inre marknads och den gemensamma marknadsorganisationens funktion ska garanteras, eftersom de till sin natur är gränsöverskridande.

EU kan uppnå målen på ett bättre sätt, eftersom de föreslagna målen för konkurrenslagstiftningen inte kan förverkligas av de enskilda medlemsstaterna och de nödvändiga miniminormerna i fråga om konkurrenslagstiftningen är nödvändiga för att garantera att den inre marknaden och den gemensamma marknadsorganisationen fungerar korrekt.

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen. Strategin för avtalsvillkor är frivillig på EU-nivå. Medlemsstaterna får själva avgöra om de ska välja ett obligatoriskt system. Endast fyra avtalsaspekter regleras på EU-nivå, när en medlemsstat har valt en obligatorisk tillämpning inom sitt territorium för att garantera den inre marknads och den gemensamma marknadsorganisationens funktion.

När det gäller bestämmelserna om att stärka mjölkböndernas förhandlingsposition föreslås en gräns på 3,5 procent av EU:s mjölkproduktion, vilket skulle möjliggöra förhandlingar mellan producentorganisationer av ungefär samma storlek som de största mejeribearbetningsföretagen. En gräns avseende en viss andel av den nationella produktionen föreslås också för att säkra konkurrensen inom försörjningen av obehandlad mjölk på nationellt plan. Konkurrensmyndigheternas möjlighet att ingripa i enskilda fall när så är nödvändigt och berättigat skulle förhindra att små och medelstora företag som bearbetar obehandlad mjölk i området i fråga lider skada.

Bestämmelserna för branschorganisationer bygger i stort sett på dem som tillämpas för frukt- och grönsakssektorn och syftar enbart till att garantera rättslig säkerhet för dessa organisationers verksamheter.

Tillägget av en uttalad rättslig grund för att medlemsstaterna varje månad ska kunna samla in information om leveranser av obehandlad mjölk gäller uppgifter som finns hos operatörerna och bör inte medföra någon större börda vare sig för mejeribearbetningsföretagen eller för medlemsstaterna.

För att ytterligare förbättra koncentrationen av försörjningen skulle producentorganisationer också uppmuntras – vilket rekommenderas i kommissionens meddelande *En bättre fungerande livsmedelsförsörjningskedja i Europa*. Den nuvarande bestämmelsen om stöd till inrättande och administration av producentgrupper, som redan kan utnyttjas av samtliga sektorer i de nya medlemsstaterna inom ramen för landsbygdsutvecklingspolitiken, bör utvidgas till att omfatta även EU-15. Däremot bör det inte införas någon möjlighet att ge stöd till producentgrupper inom frukt- och grönsakssektorn eftersom deras verksamheter redan kan erhålla stöd enligt artikel 103 b–103 g i förordningen om en samlad marknadsordning. Ändringen av de berörda bestämmelserna ingår i arbetet med att anpassa de grundläggande jordbruksförordningarna till Lissabonfördraget.

När det gäller högnivågruppens övriga rekommendationer kommer den fråga om produktionsplats som högnivågruppen diskuterat att behandlas inom ramen för det s.k. kvalitetspaketet. Inom detta nya regelverk kommer en rättslig grund för obligatorisk produktionsplatsmärkning att införas för alla sektorer. På så sätt kommer kommissionen att efter lämpliga konsekvensbedömningar och från fall till fall anta delegerade akter om eventuell obligatorisk produktionsplatsmärkning på lämplig geografisk nivå för att tillgodose konsumenternas krav på insyn och information. En av de första sektorer som ska granskas blir mejerisektorn. Resultatet av diskussionerna i rådet och parlamentet om kommissionens förslag till förordning om livsmedelsinformation till konsumenterna [KOM(2008) 40] kommer att beaktas.

Eventuella ändringar i marknadsinstrument, forskning och innovation bör hanteras inom ramen för arbetet med den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013 för att vidga diskussionen till det större sammanhanget med alla jordbruksprodukter och för att få en samstämmig strategi.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 1234/1234 vad gäller avtalsvillkor inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 42 första stycket och artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag¹,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet,³ och,

av följande skäl:

- (1) En rad reformer av den gemensamma organisation av marknaden för mjölk och mjölkprodukter som nu ingår i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁴ har handlat om marknadsinriktning (dvs. att prissignaler ska få vägleda jordbrukarnas beslut om vad och hur mycket de ska producera) för att stärka mejerisektorns konkurrenskraft och hållbarhet i förhållande till den globaliserade handeln. Därför beslutades det genom rådets förordning (EG) nr 72/2009 av den 19 januari 2009 om ändring av den gemensamma jordbrukspolitikens genom ändring av förordningarna (EG) nr 247/2006, (EG) nr 320/2006, (EG) nr 1405/2006, (EG) nr 1234/2007, (EG) nr 3/2008 och (EG) nr 479/2008 samt genom upphävande av förordningarna (EEG) nr 1883/78, (EEG) nr 1254/89, (EEG) nr 2247/89, (EEG) nr 2055/93, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 2596/97, (EG) nr 1182/2005 och (EG) nr 315/2007⁵ (hälsokontrollen, reformen 2008–2009) att kvoterna gradvis skulle höjas för att säkerställa en smidig övergång inför avskaffandet av systemet med mjölkkvoter 2015.

¹ EUT C ..., s. .

² EUT C ..., s. .

³ EUT C ..., s. .

⁴ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁵ EUT L 230, 2.9.2009, s. 6.

- (2) Under 2007–2009 skedde en exceptionell utveckling av marknaderna för mjölk och mjölkprodukter. Till en början ledde extrema väderförhållanden i Oceanien till att försörjningen minskade kraftigt, vilket i sin tur ledde till en snabb och stor prishöjning. Men samtidigt som försörjningen på global nivå började återhämta sig och priserna börjande återgå till mer normala nivåer fick den därpå följande finansiella och ekonomiska krisen negativa effekter för EU:s mejeriproducenter och prisvolatiliteten ökade. Kostnaderna för foder och andra insatsvaror ökade först kraftigt till följd av högre råvarupriser. Därefter minskade efterfrågan både globalt och inom EU, bland annat på mjölk och mjölkprodukter, medan EU-produktionen förblev stabil, vilket innebar att priserna i EU kollapsade och föll till den lägsta skyddsnivån. Denna kraftiga minskning i mejeriråvarupriserna överfördes inte fullt ut till lägre mejeripriser på konsumentnivå, vilket ledde till en ökad bruttomarginal för sektorerna nedströms i kedjan för de flesta mjölk- och mjölksektorsprodukter och länder, vilket i sin tur innebar att efterfrågan på dem inte anpassades till de lägre råvarupriserna, prisåterhämtningen fördröjdes och de låga prisernas effekter för mjölkproducenterna förvärrades.
- (3) Med anledning av den svåra marknadssituationen för mjölk inrättades en högnivågrupp för mjölk i oktober 2009 för att diskutera åtgärder inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter på medellång och lång sikt, med tanke på att kvoterna avskaffas den 1 april 2015. Högnivågruppen skulle med hänsyn till resultatet av hälsokontrollen arbeta med ett regelverk som skulle införas för att bidra till att stabilisera marknaden och producentinkomsterna och samtidigt öka insynen.
- (4) Gruppen tog emot muntliga och skriftliga synpunkter från stora europeiska intressentgrupper i mejeriförsörjningskedjan, med företrädare för jordbrukare, mejeribearbetningsföretag, mejerihandlare, återförsäljare och konsumenter. Dessutom fick högnivågruppen in bidrag från inbjudna akademiska sakkunniga, företrädare för tredjeländer, nationella konkurrensmyndigheter samt kommissionens avdelningar. Dessutom anordnades en konferens för mejerisektorns intressenter den 26 mars 2010 där fler aktörer i försörjningskedjan fick möjlighet att uttrycka sina åsikter. Högnivågruppen lämnade sin rapport den 15 juni 2010 med en analys av den rådande situationen och ett antal rekommendationer.
- (5) Högnivågruppen konstaterade att de sektorer som producerar och bearbetar mejeriprodukter skiljer sig kraftigt åt mellan medlemsstaterna. Det finns också stora skillnader mellan operatörer och typer av operatörer inom enskilda medlemsstater. Koncentrationen av försörjningen är låg i många fall, vilket leder till skillnader i förhandlingsposition mellan jordbrukare och mejerier i försörjningskedjan. Denna obalans kan leda till otillbörliga affärsmetoder. Framför allt vet jordbrukare inte vilka priser de kommer att få för sin mjölk när de levererar den, eftersom priset ofta fastställs långt senare av mejerierna på grundval av det erhållna förädlingsvärdet, vilket för andra företag än kooperativ ofta ligger utanför jordbrukarens kontroll.
- (6) Prisöverföringen längs kedjan är ett problem, särskilt när det gäller priser fritt gården. Inte heller reagerade mjölkförsörjningen på den lägre efterfrågan under 2009. I vissa stora producentmedlemsstater ökade jordbrukarna i själva verket sin produktion jämfört med året innan, som en reaktion på de lägre priserna. Förädlingsvärdet i kedjan har blivit alltmer koncentrerat till nedströms sektorer, särskilt för mejerier.

- (7) För mejerier är den volym som kommer att levereras under en säsong inte alltid välplanerad. Även för mejerikooperativ (ägda av jordbrukare som har bearbetningsanläggningar och som bearbetar 58 procent av den obehandlade mjölken i EU) föreligger en potentiell brist på anpassning av tillgången till efterfrågan: jordbrukarna är skyldiga att leverera all sin mjölk till kooperativet och kooperativet är skyldigt att ta emot all mjölk.
- (8) Formella skriftliga förhandsavtal är inte vanliga, inte ens sådana som innehåller grundläggande leveransuppgifter. Men denna typ av avtal skulle kunna öka medvetenheten och leda till att de som är verksamma inom mejerikedjan ges ökat ansvar för att ta större hänsyn till marknadssignaler, förbättra prisöverföringen och anpassa tillgången till efterfrågan samt bidra till att vissa otillbörliga affärsmetoder undviks.
- (9) I avsaknad av EU-lagstiftning om sådana avtal kan medlemsstaterna göra dem obligatoriska inom ramen för sina egna avtalslagar, under förutsättning att EU-lagstiftningen respekteras, särskilt i fråga om den inre marknadens och den gemensamma marknadsorganisationens funktion. Med tanke på de varierande situationerna i EU i detta sammanhang bör beslutet ligga hos medlemsstaterna, för att följa subsidiaritetsprincipen. För att se till att ändamålsenliga miniminormer tillämpas för sådana avtal och trygga den inre marknadens och den gemensamma marknadsorganisationens funktion bör dock vissa grundläggande villkor fastställas på EU-nivå för användning av sådana avtal. Eftersom vissa mejerikooperativ kan ha regler med liknande verkan i sina stadgar bör dessa för enkelhetens skull uteslutas från kravet på avtal. För att säkerställa att alla sådana system fungerar effektivt när mellanhänder samlar in mjölk från jordbrukare för att leverera den till bearbetningsföretag, bör systemet även gälla i dessa fall.
- (10) Enligt artikel 42 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska EU:s konkurrensregler endast tillämpas på produktion av och handel med jordbruksprodukter i den omfattning som fastställs av Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 43.2 i EUF-fördraget, där det föreskrivs att en gemensam organisation av marknaden för jordbruksprodukter ska inrättas.
- (11) För att garantera en rationell utveckling av produktionen och trygga en rimlig levnadsstandard för mjölkbönder bör deras förhandlingsposition stärkas i förhållande till bearbetningsföretagen. Detta bör i sin tur leda till en mer rättvis fördelning av förädlingsvärdet längs försörjningskedjan. För att förverkliga dessa mål för den gemensamma jordbrukspolitiken bör därför en bestämmelse införas i enlighet med artiklarna 42 och 43.2 i EUF-fördraget så att producentorganisationer som består av mjölkbönder kan förhandla med ett mejeri om avtalsvillkor, däribland pris, för hela eller delar av medlemmarnas produktion. För att bibehålla en effektiv konkurrens på mejerimarknaden bör denna möjlighet omfattas av lämpliga gränsvärden. Dessa producentorganisationer bör därför också kunna erkännas i enlighet med artikel 122 i förordning (EG) nr 1234/2007. Kommissionen bör få befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget avseende villkoren för godkännande av sammanslutningar av producentorganisationer.
- (12) Regler på EU-nivå har införts för branschorganisationer inom vissa sektorer. Dessa organisationer kan spela en viktig roll för att möjliggöra dialog mellan aktörer i försörjningskedjan och för att främja bästa praxis och insyn på marknaden. Dessa

regler bör även tillämpas inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter, tillsammans med de bestämmelser som förtydligar sådana organisationers ställning enligt konkurrenslagstiftningen. Samtidigt måste det säkerställas att de inte snedvrider konkurrensen eller den inre marknaden eller påverkar funktionen i den gemensamma organisationen av marknaden.

- (13) För att följa utvecklingen på marknaden behöver kommissionen kontinuerlig information om de volymer obehandlad mjölk som levereras. Artikel 192 i förordning (EG) nr 1234/2007 innehåller bestämmelser om informationsutbytet mellan medlemsstaterna och kommissionen. Bestämmelser om att bearbetningsföretagen regelbundet ska lämna den typen av uppgifter till medlemsstaterna bör dock införas. Kommissionen bör få befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget avseende omfattning, innehåll, utformning och tidpunkt för sådana deklarerationer.
- (14) De åtgärder som fastställs i den här förordningen är motiverade med hänsyn till de nuvarande ekonomiska omständigheterna för mejerimarknaden och försörjningskedjans struktur. De bör därför tillämpas under tillräckligt lång tid (både före och efter det att mjölkkvoterna avskaffas) för att kunna få fullt genomslag. Eftersom de är långtgående bör de emellertid vara tillfälliga och bli föremål för översyn så att man kan undersöka hur de har fungerat och om de bör fortsätta att tillämpas. Detta bör behandlas i kommissionens rapporter om utvecklingen av marknaden för mjölk och framför allt omfatta möjliga incitament för jordbrukarna att ingå gemensamma produktionsavtal. Rapporterna ska överlämnas senast den 30 juni 2014 och den 31 december 2018.
- (15) Kommissionen bör ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar i den här förordningen. Det bör fastställas för vilka delar befogenheten får utövas, liksom vilka villkor den omfattas av.
- (16) För att garantera att de åtgärder som anges i den här förordningen tillämpas enhetligt i alla medlemsstater, bör kommissionen ha befogenhet att anta genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget. Om inte annat uttryckligen föreskrivs bör kommissionen anta dessa genomförandeakter i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr [xxxx/yyyy] av den ...
- (17) Förordning (EG) nr 1234/2007 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EG) nr 1234/2007

Förordning (EG) nr 1234/2007 ska ändras på följande sätt:

- 1) Följande artikel ska införas som artikel 4a:

”Artikel 4a

Antagande av delegerade akter och genomförandeakter

När befogenheter tilldelas kommissionen ska den agera i enlighet med förfarandet i artikel 196a när det gäller delegerade akter, och i enlighet med förfarandet i artikel 196b när det gäller genomförandeakter, om inte annat uttryckligen föreskrivs i denna förordning.”

- 2) I artikel 122 första stycket a ska följande led införas efter led iii:

”iii a) mjölk och mjölkprodukter,”

- 3) I artikel 123 ska följande punkt läggas till:

”4. Medlemsstaterna får också erkänna branschorganisationer som

- a) är sammansatta av företrädare för ekonomisk verksamhet knuten till produktionen av, handeln med eller bearbetningen av produkter från sektorn för mjölk och mjölkprodukter,
- b) har bildats på initiativ av samtliga eller några av de företrädare som avses i led a,
- c) i en eller flera regioner inom unionen med beaktande av konsumenternas intressen genomför en eller flera av nedanstående aktiviteter, dvs.
 - i) förbättrar kunskapen om och insynen i produktion och marknad, bland annat genom offentliggörande av statistiska uppgifter om priser, volymer och om giltighetstiden för avtal om leveranser av obehandlad mjölk som har ingåtts, samt genom tillhandahållande av analyser av potentiell framtida marknadsutveckling på regional eller nationell nivå,
 - ii) bidrar till en bättre samordning av produkternas utsläppande på marknaden, särskilt genom forskning och marknadsundersökningar,
 - iii) utarbetar standardavtal som är förenliga med unionsbestämmelserna.
 - iv) erbjuder information och utföra den forskning som behövs för att styra produktionen till produkter som bättre motsvarar marknadens behov och konsumenternas smak och förväntningar, särskilt när det gäller produktkvalitet och miljöskydd,
 - v) undersöker på vilket sätt det går att begränsa användningen av veterinärläkemedel och andra produktionselement,
 - vi) utvecklar metoder och medel för att förbättra produktkvaliteten i alla produktions- och beredningsled,
 - vii) tillvaratar potentialen hos ekologiskt jordbruk och skyddar och främjar sådant jordbruk samt ursprungsbeteckningar, kvalitetsmärkningar och geografiska beteckningar, och

- viii) främjar integrerad produktion eller andra miljövänliga produktionsmetoder.”

4) I del II avdelning II kapitel II ska följande avsnitt införas som avsnitt IIa:

**”AVSNITT II
PRODUCENTORGANISATIONER INOM SEKTORN FÖR MJÖLK OCH
MJÖLKPRODUKTER**

Artikel 126a

Avtalsförhandlingar inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. En producentorganisation inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter som är erkänd enligt artikel 122 får för sina jordbrukarmedlemmars räkning förhandla om avtal om leverans av obehandlad mjölk från en jordbrukare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk eller till en mottagare i den mening som avses i artikel 185f.1 andra stycket, för hela eller delar av medlemmarnas samlade produktion.
2. Producentorganisationen får driva en förhandling
 - a) oavsett om äganderätten till den obehandlade mjölken överförs från jordbrukarna till producentorganisationen eller ej,
 - b) oavsett om det pris som förhandlas fram är detsamma i fråga om den gemensamma produktionen hos samtliga eller hos några av de medlemmar som är jordbrukare,
 - c) under förutsättning att den sammanlagda volymen av obehandlad mjölk som omfattas av den förhandling som drivs av en viss producentorganisation inte överstiger
 - i) 3,5 procent av den sammanlagda produktionen inom unionen,
 - ii) 33 procent av den sammanlagda nationella produktionen i en viss medlemsstat som omfattas av producentorganisationens förhandlingar,
 - iii) 33 procent av den sammanlagda nationella produktionen i samtliga de medlemsstater som omfattas av producentorganisationens förhandlingar,
 - d) under förutsättning att de berörda jordbrukarna inte är medlemmar i någon annan producentorganisation som också förhandlar om sådana avtal för deras räkning, och
 - e) under förutsättning att producentorganisationen meddelar de behöriga myndigheterna i den medlemsstat eller de medlemsstater där den bedriver sin verksamhet.

3. Vid tillämpningen av denna artikel avses med producentorganisationer även sammanslutningar av sådana producentorganisationer. För att säkerställa att sådana sammanslutningar kan övervakas på ett lämpligt får kommissionen genom delegerade akter anta bestämmelser om villkor för erkännande av sådana sammanslutningar.
4. Vid tillämpningen av punkt 2 c ska kommissionen på ändamålsenligt sätt offentliggöra storleken på produktionen av obehandlad mjölk i unionen och i medlemsstaterna med hjälp av den mest aktuella information som finns tillgänglig.
5. Genom undantag från punkt 2 c ii och iii får den behöriga myndighet som avses i det andra stycket, även när tröskeln på 33 % inte överskrids, i enskilda fall besluta att förhandlingen med producentorganisationen inte får äga rum, om myndigheten anser att ett sådant beslut är nödvändigt för att konkurrensen inte ska hindras eller för att allvarlig skada ska undvikas för små och medelstora företag som bearbetar obehandlad mjölk på dess territorium.

Det beslut som avses i första stycket ska antas av kommissionen genom genomförandeakter utan stöd av den kommitté som avses i artikel 195.1 för förhandlingar som omfattar produktion i mer än en medlemsstat. I andra fall ska det antas av den nationella konkurrensmyndigheten i den medlemsstat vars produktion omfattas av förhandlingarna.

De beslut som avses i första och andra stycket ska inte tillämpas tidigare än den dag de anmäls till de berörda företagen.

6. I denna artikel avses med
 - a) *nationell behörig myndighet*: den myndighet som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1/2003 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget⁶,
 - b) *små och medelstora företag*: mikroföretag, små eller medelstora företag i enlighet med kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag⁷.
- (5) I artikel 175 ska orden ”om inte annat följer av artiklarna 176–177 i denna förordning” ersättas med orden ”om inte annat följer av artiklarna 176–177a i denna förordning”.
- 6) Följande artikel ska införas som artikel 177a:

⁶ EGT L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁷ EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

Avtal och samordnade förfaranden inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. Artikel 101.1 i EUF-fördraget ska inte tillämpas på erkända branschorganisationers avtal, beslut och samordnade förfaranden vars syfte är att genomföra sådan verksamhet som anges i artikel 123.4 c i den här förordningen.
2. Punkt 1 ska endast tillämpas under förutsättning att
 - a) avtalen, besluten och de samordnade förfarandena har anmälts till kommissionen, och
 - b) kommissionen, inom tre månader efter det att den har mottagit alla uppgifter som krävs, genom genomförandeakter och utan bistånd från den kommitté som avses i artikel 195.1 inte har kunnat konstatera att avtalen, besluten och de samordnade förfarandena är oförenliga med gemenskapsbestämmelserna.
3. Avtalen, besluten och de samordnade förfarandena får inte träda i kraft förrän den period som avses i punkt 2 b har löpt ut.
4. Följande avtal, beslut och samordnade förfaranden ska alltid vara oförenliga med unionsbestämmelserna:
 - a) Avtal, beslut och samordnade förfaranden som kan leda till någon form av uppdelning av marknaderna inom unionen.
 - b) Avtal, beslut och samordnade förfaranden som kan hindra den gemensamma organisationen av marknaden från att fungera tillfredsställande.
 - c) Avtal, beslut och samordnade förfaranden som kan medföra en snedvridning av konkurrensen som inte är nödvändig för att uppnå målen för den gemensamma jordbrukspolitik som branschorganisationens verksamhet syftar till.
 - d) Avtal, beslut och samordnade förfaranden som innebär ett fastställande av priser.
 - e) Avtal, beslut och samordnade förfaranden som kan leda till diskriminering eller till att konkurrensen åsidosätts för en betydande andel av de aktuella produkterna.
5. Om kommissionen, när den tidsfrist som avses i punkt 2 b har löpt ut, konstaterar att villkoren för tillämpning av punkt 1 inte uppfylls, ska den genom genomförandeakter och utan bistånd från den kommitté som avses i artikel 195.1 fatta beslut om att avtalet, beslutet eller det samordnade förfarandet i fråga ska omfattas av artikel 101.1 i EUF-fördraget.

Kommissionens beslut får tillämpas först från och med dagen för dess anmälan till den berörda branschorganisationen, såvida inte branschorganisationen har lämnat felaktiga uppgifter eller missbrukat det undantag som anges i punkt 1.

6. Om fleråriga avtal ingås ska anmälan för det första året gälla även för de därpå följande åren av avtalet. Kommissionen får emellertid i så fall när som helst på eget initiativ eller på begäran från en medlemsstat avge ett yttrande om oförenlighet.”

- 7) Artikel 179 ska ersättas med följande:

”Artikel 179

Genomförandebefogenheter för avtal och samordnade förfaranden

Kommissionen får genom genomförandeakter vidta alla åtgärder som är nödvändiga med avseende på artiklarna 176a–178.”

- 8) I artikel 184 ska följande punkt läggas till:

”10. senast den 30 juni 2014 och den 31 december 2018 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om marknadssituationens utveckling inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter och särskilt om genomförandet av artikel 122 första stycket a iiii och artiklarna 123.4, 126a, 177a, 185e och 185f, vilka framför allt omfattar möjliga incitament för att uppmuntra jordbrukare att ingå gemensamma produktionsavtal, tillsammans med lämpliga förslag.”

- 9) Följande artiklar ska införas som artiklarna 185e och 185f :

”Artikel 185e

Obligatoriska deklARATIONER inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. Bearbetningsföretag för obehandlad mjölk ska varje månad till de behöriga nationella myndigheterna deklarerar vilka mängder obehandlad mjölk som har levererats till dem.
2. För att säkerställa att dessa deklARATIONER blir användbara och ändamålsenliga för marknadsförvaltningen får kommissionen genom delegerade akter anta bestämmelser om omfattning, innehåll, utformning och tidpunkt för sådana deklARATIONER.

Artikel 185f

Avtalsvillkor inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. Om en medlemsstat beslutar att varje leverans av obehandlad mjölk från en jordbrukare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk ska omfattas av ett skriftligt avtal mellan parterna, ska detta avtal uppfylla de villkor som fastställs i punkt 2.

I det fall som beskrivs i första stycket ska den berörda medlemsstaten också besluta att om leveransen av obehandlad mjölk görs via en eller flera mottagare ska varje stadium av leveransen täckas av ett sådant avtal mellan parterna. Med *mottagare* avses här ett företag som transporterar obehandlad mjölk från en jordbrukare eller från en annan mottagare till ett bearbetningsföretag för

obehandlad mjölk, eller till en annan mottagare, där äganderätten till den obehandlade mjölken överförs i vart och ett av fallen.

2. Avtalet ska

- a) ingås före leverans,
- b) vara skriftligt, och
- c) framför allt omfatta
 - i) det pris som ska betalas för leveransen, vilket ska
 - vara statiskt och anges i avtalet och/eller
 - variera enbart på grund av faktorer som är fastställda i avtalet, särskilt marknadssituationens utveckling baserat på marknadsindikatorer, levererad volym och kvaliteten på eller sammansättningen av den levererade obehandlade mjölken,
 - ii) den volym som får och/eller ska levereras samt tidpunkten för leveranserna, och
 - iii) avtalets giltighetstid, som får vara obegränsad och innehålla uppsägningsklausuler.

3. Genom undantag från punkt 1 ska ett avtal inte krävas när obehandlad mjölk levereras från en jordbrukare till ett bearbetningsföretag för obehandlad mjölk där bearbetningsföretaget är ett kooperativ som jordbrukaren tillhör och kooperativets stadgar innehåller bestämmelser med liknande effekt som dem som anges i punkt 2 a, b och c.

4. Alla delar av avtal om leverans av obehandlad mjölk som ingås av jordbrukare, mottagare eller bearbetningsföretag som hanterar obehandlad mjölk, inbegripet de delar som avses i punkt 2 c, ska förhandlas fritt mellan parterna.

5. För att garantera en enhetlig tillämpning av denna artikel får kommissionen anta alla bestämmelser som krävs genomförandeakter.”

10) I del VII kapitel I ska följande artiklar läggas till som artiklarna 196a och 196b:

”Artikel 196a

Delegerade akter

1. Befogenhet att anta de delegerade akter som avses i denna förordning ska ges till kommissionen under obestämd tid.

Så snart kommissionen antar en delegerad akt, ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet.

2. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 1 får återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

Den institution som har inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenheter ska återkallas ska sträva efter att informera den andra institutionen och kommissionen i rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas samt de eventuella skälen för detta.

Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart eller vid ett senare, i beslutet angivet, datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Europaparlamentet och rådet får invända mot en delegerad akt inom en period på två månader från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ får denna period förlängas med en månad.

Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av denna period har invänt mot den delegerade akten ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i den.

Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av denna period om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om sin avsikt att inte göra invändningar.

Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt ska den inte träda i kraft. Den institution som invänder mot den delegerade akten ska ange skälen för detta.

Artikel 196b *Genomförandeakter*

När genomförandeakter antas enligt denna förordning ska kommissionen bistås av den kommitté som avses i artikel 195 i den här förordningen och det förfarande som föreskrivs i artikel [5] i förordning (EU) nr [xxxx/yyyy] ska tillämpas.”

- 11) I artikel 204 ska följande punkt läggas till:

- ”6. När det gäller sektorn för mjölk och mjölkprodukter ska artikel 122 a iii a och artiklarna 123.4, 126a, 177a, 185e och 185f tillämpas till och med den 30 juni 2020.”

Artikel 2 **Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater. Den ska tillämpas från och med den [...].

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT		Indic/10/744996(SM/t m) 6.142.2010.1			
		DATUM: Kommissionen antog förslaget den 7.10.2010			
1. BERÖRD BUDGETRUBRIK: 05 02 12 943.1		ANSLAG: milj. euro (2010 års budget):			
2. FÖRSLAGETS BENÄMNING: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1234/2007 ("förordningen om en samlad marknadsordning") vad gäller avtalsvillkor inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter					
3. RÄTTSLIG GRUND: Artiklarna 42 och 43 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).					
4. SYFTE: Att snabbt reagera på rekommendationerna från högnivågruppen som granskades av rådet och antogs i ordförandeskapets slutsatser den 27 september 2010. Detta förslag gäller i huvudsak avtalsvillkor, de avtalsslutande parternas förhandlingsposition, branschorganisationer och insyn.					
5.	BUDGETKONSEKVENSER	TOLV-MÅNADERS-PERIOD (milj. euro)	PÅGÅENDE BUDGETÅR 2010 (milj. euro)	FÖLJANDE BUDGETÅR 2011 (milj. euro)	
5.0	UTGIFTERNA BELASTAR - EU:S BUDGET (BIDRAG/STÖD) - NATIONELLA MYNDIGHETER - ÖVRIGA	-	-	-	
5.1	INTÄKTER - EU:S EGNA MEDEL (AVGIFTER/TULL) - NATIONELLA INKOMSTKÄLLOR	-	-	-	
		2012	2013	2014	2015
5.0.1	BERÄKNADE UTGIFTER	-	-	-	-
5.1.1	BERÄKNADE INTÄKTER	-	-	-	-
5.2 BERÄKNINGSMETOD:					
6.0	ÄR FINANSIERING MÖJLIG GENOM DE MEDEL SOM ANSLAGITS UNDER BERÖRT KAPITEL I DEN LÖPANDE BUDGETEN?				JA NEJ
6.1	ÄR FINANSIERING MÖJLIG GENOM ÖVERFÖRING MELLAN KAPITEL I DEN LÖPANDE BUDGETEN?				JA NEJ
6.2	ÄR EN TILLÄGGSBUDGET NÖDVÄNDIG?				JA NEJ
6.3	SKA MEDEL ANSLÅS I KOMMANDE BUDGETAR?				JA NEJ
ANMÄRKNINGAR: De föreslagna åtgärderna, som kan bidra till att stabilisera marknaden och producenternas inkomster på medellång och lång sikt, har inte någon direkt inverkan på EU:s budget. Ändringarna av förordning (EG) nr 1698/2005 för att göra det möjligt att ge stöd till producentorganisationer i EU-15 ingick i KOM(2010) 537.					